

Moje setkání s papeži

Milí ministři, redakce vašeho časopisu se mě zeptala, jaké to bylo, když jsem se setkal s některým z papežů. S papeži jsem se setkal víckrát a vždycky to byla síla. Bylo by to na dlouhé povídání, takže se omezím na setkání se svatým Janem Pavlem II. Byl to první Svatý otec, se kterým jsem se osobně setkal.

Poprvé to bylo při jeho první návštěvě u nás, 21. a 22. dubna 1990. Byli jsme tehdy všichni, až na několik výjimek, nedávno vysvěcení biskupové, takže všechno pro nás bylo nové a silné. Já jsem byl tehdy asi tři dny po jmenování generálním sekretářem biskupské konference. Stáli jsme v řadě na Ruzyňském letišti a jeden po druhém jsme se představovali Svatému otci, který právě přiletěl. Když jsem řekl své jméno, Svatý otec reagoval slovy: „Sekretář konference!“ Vedle mě stál otec biskup Lobkowitz. Když on řekl své jméno, zněla papežova reakce: „Ze starého rodu!“ Pochopil jsem, že se na nás dobře připravil a předem si prostudoval nejen naše jména, ale i to, kde působíme. Měl vynikající paměť, takže si naše tváře a jména pamatoval, jak jsem se několikrát přesvědčil. Jednou mě zahlédl při nějaké návštěvě a poznamenal: „Sekretář!“ Později jsem byl na audienci spolu s otcem kardinálem Vílkem. Když Svatý otec při pohledu na mě opět poznamenal „sekretář“, otec kardinál reagoval: „Už ne sekretář, ale biskup v Plzni!“ Svatý otec okamžitě opáčil: „V Plzni? Tam máte dobré pivo!“ A fotky z té audience zachycují naše rozesmáté tváře.

A další veselá vzpomínka. Bylo to při setkání skupiny biskupů. Papež přicházel s hůl-

kou a my jsme zpívali: Ubi caritas et amor... tj. Kde je opravdová láska... Svatý otec došel na stupínek a odložil hůlku se slovy: „Kde je opravdová láska, tam není potřeba hůl.“

Svatý otec měl v pozdějším věku zákeřnou nemoc, která ho ochromovala. Když v roce 2000 při Světovém setkání mládeže v Římě přišel na pódium, aby byl přítomen noční vigilií, viděli jsme, že jeho tvář byla úplně strnulá a těžko se pohyboval. Bylo nám ho líto a měli jsme obavu, jak setkání dopadne. Za nějakou dobu ho krásný průběh programu s milionem mladých lidí natolik „rozehřál“, že měl rozesmátou tvář, zpíval s ostatními a přitom do rytmu rukama bubnoval do opěradel svého křesla. Udělal nám velkou radost, dá se říct, že to byl zázrak.

Foto: Jiří Srašek – Člověk a víra

Poslední setkání s ním jsem prožil při jeho pohřbu. Obrovská účast politiků a jiných významných lidí u Svatopetrské baziliky a statisíce věřících, kteří zaplňovali Svatopetrské náměstí a přilehlé ulice. Na zemi u oltáře ležela papežova prostá rakev a na ní otevřený Evangeliař. S jeho stránkami si pohrával vítr, který nakonec knihu zavřel. Chápali jsme to jako symbolické uzavření života velkého, svatého papeže, který silně poznamenal vývoj světa na konci druhého a začátku třetího tisíciletí.

A přece to nebylo poslední setkání s ním. Setkávám se s ním vždycky, když přijdu do Baziliky svatého Petra a zastavím se u oltáře s jeho hrobem. Uprostřed mnoha lidí, kteří se tam modlí, svěřuji jeho přímlovům církev u nás doma a její budoucnost, to znamená i vás, milí ministři.

**Mons. František Radkovský,
biskup plzeňský**

Sláva na výsostech Bohu

otec Marek Miškovský

Foto: alswart – Dollarphotoclub.com

Do ticha kostela spolu s prvními ranními paprsky vstupujícími úzkými románskými okny sestupoval na oltář Bůh, Ten, který se stal člověkem, aby se pro člověka stal Chlebem.

A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha:

„Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoy lidem, v kterých má Bůh zalíbení!“

Malý chlapec vykuli oči na tu nádheru a nenapadlo ho nic jiného, než potichu opa-

kovat před chvílí dozpívány chvalo zpěv Svatý, Svatý, Svatý, Pán Bůh zástupů...

Vycházeli ven. Do tváře jim dýchlo mrazivé zimní ráno. Chlapec se držel otce za ruku, ten se na něj otočil a zeptal se: Cos to povídal při proměňování? Chlapec pozvedl své velké hnědé oči a lehce vzrušeným hlasem řekl: „Ti andělé, sestupovali a vystupovali na oltář...“ Pak se zarazil, jako by snad řekl něco, co neměl. Otec se k němu sklonil a trochu bezradně se optal, je-li si tím opravdu jist. Chlapec mlčky horlivě kýval hlavou. Kněz, který dosloužil mši sva-

to, se zastavil, pozdravil se s otcem, a když chlapec na pokyn zopakoval, co viděl, usmál se, dlouze se podíval chlapci do očí, potom se otočil k otci a trochu plaše se ho zeptal: „A vy je nevidáte?“

Chceš-li o slávě na výsostech nejen zpívat, ale i ji vidět, prožij advent s touhou vidět v narozeném dítěti Spasitele. Připrav se na Vánoce dobrou svatou zpovědí.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.

OBSAH

SPOLEČNÉ STRÁNKY

Slovo otce biskupa.....	2
Sláva na výsostech Bohu.....	2
Jiří Strach – rozhovor.....	4–5

STRÁNKY PRO MAZÁNKY

Vánoce s uprchlíky – komiks.....	6–7
Luštěnka pro nejmenší.....	8
Ukazuj směr!.....	9

STRÁNKY PRO MAZÁKY

Za peníze.....	10
Jubilejní odpustky.....	10
Nej – koryši a měkkýši.....	11
Ferda Kuliferda.....	12
Monoski.....	13

STRÁNKY PRO BORCE

Pokorný hrdina.....	14
Nutnost zřít se rodiny!.....	15
Rodina.....	16
Vrták – kyberšikana.....	16
Pozdrav z olomouckého semináře.....	17
Epik leze? Epikléze!.....	18

SPOLEČNÉ STRÁNKY

Kája Brdskej – komiks.....	19
Tesla S P P85D.....	20

50 LET OD UKONČENÍ KONCILU

V úterý 8. prosince prožíváme s celou církví významné výročí – 50 let od slavnostního zakončení II. vatikánského koncilu. V uplynulých letech jsme procházeli jeho dokumenty, takže pro vás už jistě není „velkou neznámou“. V lednovém čísle se za koncillem ještě jednou ohlédneme.

Foto: Lothar Wolleh – wikipedia.org

Foto: archiv Alfa Helicopter

ZAŠIFROVANÝ ÚKOL

Už víš, kde najdeš klíč k rozšifrování úkolu? Soutěžní text má být dlouhý na jednu stranu A4, pošli ho do 15. ledna na mail redakce@tarsicius.cz. Podmínky soutěže najdeš na našich webových stránkách www.tarsicius.cz.

Tarsicius, časopis pro kluky u oltáře

Ročník XIX; číslo 12 (165); vydáno 30. 11. 2015; uzávěrka soutěží 15. 12. 2015; vychází 11x ročně; náklad 4600 výtisků; vydává Občanské sdružení Tarsicius, Horní náměstí 12, 466 01 Jablonec n. N.; IČO 26583216; web: www.tarsicius.cz; e-mail: email@tarsicius.cz; šéfredaktor: Štěpán Pospíšil; redakce: otec Jiří Kaňka, Marika Pavienská, Jan Lukeš, Zbyněk Pavienský; titulní foto: Tesla Motors; administrativa: Vydavatelství IN s.r.o. – tel. 480 023 407 – objednávky, změny, (Emilka Šilhánová, Martina Kupcová); jazyková spolupráce: PhDr. Alena Palčová, Lucie Pánková; grafická úprava a sazba: Petr Hudeček; tisk: VH print; MK ČR E 7944, ISSN 1212-091X. Číslo účtu pro dobrovolné finanční dary: 22 00 03 25 24 / 2010. Náklady na jeden výtisk včetně poštovního přibližně 33 Kč. Neprodejné.

